

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לע"נ אבלין בת נורגיה
להצלחת שלמה בן מרים הי"ו

הדלקת נרות: 19:11
נץ החמה: 05:32
צאת שבת: 20:32
צאת שבת ר"ת: 21:03

מנהגים...

"זאת חוקת התורה".

אומר רש"י: "גזירה גזרתי ואין לך רשות להרהר אחריה".
הגם שלמדים מכאן שיש מצוות שצריכות חיזוק, עם ישראל
הצדיקים אוהבים את התורה הקדושה, שומרים ומקיימים
את המצוות.
אפילו מנהגים משתמרים מדורי דורות, ואין מי שאפילו מעז
להרהר או לערער עליהם.
כשהתחילה כת הרפורמים, הם לא עשו את זה בגלוי...
הם רק ביקשו להזיז את עמוד התפילה שהיה ליד ארון הקודש
אל אמצע בית הכנסת...
כבר אז החת"ס סופר הכריז עליהם ככת מובדלים, ושאל
להתקרב אליהם!
למה? מה בסה"כ הם עשו??
אם אתה מזיז אפילו מנהג קל שבקלים... זה כבר לא יהדות!
כשהנאצים ימ"ש כבשו את אירופה, הם לא כבשו את דרום
צרפת, אלא רק את הצפון.
מבחינה אסטרטגית, לא היה להם צורך להשקיע משאבים וכח
אדם בכבישת הדרום, הוא לא היווה עליהם איום.
וממילא אל העיר ליון שבדרום הגיעו המון פליטים יהודים
שברחו משיניהם של הנאצים הרשעים...
הם התאכסנו שם, אכלו שם וגם התפללו שם.
כשרוח המלחמה התהפכה, והצבא של היטלר התחיל להפסיד
ולסגת מהמקומות שהוא כבש, היה להם חשש שבעלות הברית
יכנסו דרך דרום צרפת, ולכן במהלך בזק הוא כבש גם את
דרום צרפת, וממילא העיר ליון נכבשה גם היא.
בליל שבת בבית הכנסת המרכזי שבעיר ליון, לא היה מקום
להכניס סיכה...
גם ככה בליל שבת בית הכנסת מלא, אבל עכשיו עם כל
הפליטים מהצפון, אי אפשר היה לזוז!
הנאצים תכננו להיכנס לבית הכנסת ולזרוק רימונים...
כשהם נעמדו בפתח בית הכנסת, כל הציבור בדיוק היה
באמצע 'לכה דודי'... ובדיוק כשהם התכוונו לזרוק את
הרימונים, בדיוק אמרו את המילים 'בואי בשלום'...
כל הציבור העצום הסתובב בבת אחת לכיוון פתח בית הכנסת,
הנאצים הצוררים ראו את זה, והם כל כך נבהלו עד שהם
פשוט ברחו...
איזה כח יש למנהג קל של עם ישראל להסתובב ב'לכה דודי'...
בזכות המנהג הקל הזה ניצלו בית כנסת שלם של יהודים!

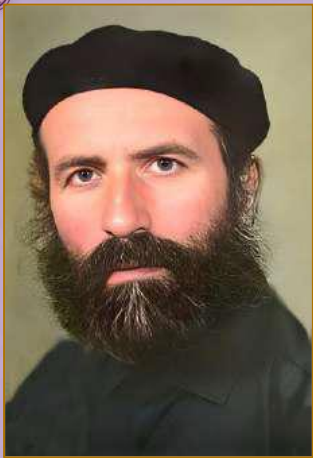
חשובות

"וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום..."
תן לי לעבור דרך הארץ שלך, אנחנו לא נזלול מאף כרם, אפילו לא
נדרוך בשום פרדס... תן לעשות קיצור דרך לארץ ישראל!
"ויאמר אליו אדום לא תעבור בי!"
מה יש למלך אדום!!
מה הבעיה שלך?? תן לעבור... חותמים איתך על הסכם...
גרגר של ענבים לא ניקח לך... אולי אתה מפחד??
בדיוק הפוך!
אתה צריך לפחד אם לא תתן להם לעבור... הרי כל העמים רעדו!!!
אומר החכם באדם: "האלוקים עשה את האדם ישר והמה ביקשו
חשובות רבים".
אומר רש"י: "האדם" מדובר כאן על אדם הראשון...
"והמה" ברגע שנבראה גם חוה ונעשו זוג, אז ביקשו חשובות רבים.
מה הכוונה?
אומר ר' גרשון אדלשטיין: כשבנאדם נמצא לבד, הוא לא עושה
חשובות... מה שטוב לו הוא עושה! המעשים שלו הם הדבר הכי
טבעי שיש בבריאה!
מתי מתחילה ההטיה של מעשי האדם?
ברגע שמצרפים לתמונה עוד מישהו...
רגע, איך חוה תסתכל עלי אם אני אעשה ככה??
ברגע שנעשו 'המה' גמרו, מתחילים החשובות!
בטבע של האדם הוא ותרן... הוא מוכן לוותר.
אז למה הוא לא מוותר?
כי אם אני אוותר מה יגידו עלי? שאני כלום?! שאני סבון שכולם
דורכים עליו!!
אז אני לא מוכן לוותר – שיראו וידעו שאי אפשר למרוח אותי!
בטבע של האנושות היא צנועה... זה הכי טבעי בשבילה!
אבל מה היא תעשה? היא תבוא לחתונה וכולם יגידו שהיא נראית
כמו סבתא שלה?? לכן היא לובשת בגדים אחרים... חשובות.
מלך ארם לא רק שהיה צריך לוותר בטבע, לא רק שהבטיחו לו
הסכמי שמירה כלכלית ומדינית, אלא הוא גם היה צריך לפחד.
אבל רק בגלל החשובות... 'מה יגידו'...
יאמרו שעם ישראל עבר דרך הארץ שלי??! מחר יבואו כל מיני ארמי
פרימיטיווים לעשות לי קונצ'רט ולנגוס לי שטחים... לא מוכן!
"ויאמר לא תעבור! ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה".
וזה עבד... עם ישראל עשו סיבוב... ועוד סוף החשבון לבוא בקרוב!
אבל כשביקשו את אותה הבקשה מסיחון מלך האמורי... התגובה
שלו היתה קצת שונה... "ולא נתן סיחון את ישראל עבור בגבולו,
ויאסוף את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה וילחם בישראל".
הוא לא מסתפק בתשובה 'שלילי', אלא הוא מתחיל במלחמה...
ומה היה הסוף? "ויכחו ישראל לפי חרב וירש את ארצו... וישב
ישראל בחשבון ובכל בנותיה". רצית חשובות – הפסדת את חשבון!

צדיקים

רבנו יוסף שלמה דיין זצ"ל

סיפר תלמידו, שבאחת מהנסיעות הארוכות לקברי הצדיקים, הייתה צפיפות רבה בטנדר, עד כדי כך שנאלצו לשבת שלושה אנשים בספסל אחד. רבינו דאג אישית לשיבתו ונוחיותו המירבית של כל אחד מהחבורה ולעצמו הותיר מקום בספסל שבור, אשר כל תנועה של הטנדר הורגשה בו היטב. ר' יוסף נאלץ לשבת רק על רגל אחת כי לשנייה לא נותר מקום. משראו זאת בני החבורה, הזדרזו לשנות את מקום ישיבתו באומרים: "לא ייתכן שכבודו יושב פה". אבל רבינו סירב בתוקף ואמר: "אני בסדר, אני בסדר".

בערב ראש חודש תמוז האחרון בחייו, הגיע רבינו

לבית תלמידו. הוא נכנס לחדרו וראהו עוסק בצילום. המצלמה, שבה צילם התלמיד הייתה משוכללת מאוד, והיא פיתחה את התמונות בו במקום. התלמיד שלף מהמצלמה את התמונה שצילם זה עתה, ודרך אגב הראה אותו לרבינו שכאמור נכנס לביתו באותה השעה. ר' יוסף התפעל מאוד למראה עיניו ולא עיכל כיצד ייתכן לצלם ובאותו רגע ממש לקבל את התמונה. הציע התלמיד לצלם את הרב, ואז יראו שניהם איך התמונה יוצאת מן המצלמה. רבינו התיישב על הכסא, והתלמיד צילם. כעבור רגע קט הוצאה התמונה. ר' יוסף התבונן בה ולא האמין, שזו תמונתו מאחר שמעודו לא הסתכל על עצמו בראי. אמר לו התלמיד: "אם אינך מאמין לי, שזו תמונתך, בוא ואוכיח לך!". נטלו התלמיד בידו והראה לו את דמותו המשתקפת בראי ואמר: "כבודו ישווה בין התמונה שביד לבין הראי, ויראה שזה אכן הוא". ר' יוסף הביע את התפעלותו הרבה ושאל שוב ושבו: "באמת זה אני? לא דעתי!". וכל זאת למח? מרוב פרישותו מעניינים שבחומר לא הסתכל רבינו על צורתו החיצונית, אלא דאג אך ורק להשלמתו ותיקון נשמתו הרוחנית. ב. מזרחי מבאר יעקב הינה אם למשפחה ברוכת ילדים. מהשמים זיכה אותה בבנים ובנות, אשר גדלו ופרחו. בשכונתם גרה אשה קנאית וצרת עין אשר לא יכלה לראות בשמחת משפ' מזרחי. היא הביטה בילדיה בעין רעה וגרמה להם נזקים וחולאים גופניים. הדבר הציק לגב' מזרחי והיא ניסתה סגולות שונות אך ללא הועיל. בצר לה התייעצה עם הגאון ר' רפאל עבו זצ"ל והוא הפנה אותה למקובל הרב מרדכי שרעבי זצ"ל. הלה בירך את האשה ואכן סרו ממנה כל החולאים והנזקים. חלפו שנים, והרב שרעבי התבקש לבית עולמו ושוב החלה השכנה להזיק בעיניה הרעות. הפעם פנתה היא לר' יוסף ועקנן והלה הפנה אותה לר' יוסף דיין. גב' מזרחי הגיעה עם ר' יוסף ועקנן ורבינו ביקש לדעת את שם השכנה. גב' מזרחי נקבה בשמה אולם רבינו אמר: "רואה אני שיש לה שם נוסף. מהו שמה השני?". גב' מזרחי הביטה בתדהמה ברבינו נוכח רוח הקודש ונקבה הפעם גם בשם הנוסף. רבינו אכן עשה מה שעשה, ומני אז פסקה השכנה צרת העין להציק לגב' מזרחי והיא נושעה.

הפינה הרגילה

"זאת חוקת התורה".

למה דווקא פרה אדומה נקראת חוקה?

אומר רש"י: לפי שהשטן ואומות העולם מצערין את ישראל ומלגלגין עליהם: מה טעם יש במצוה הזו? לפיכך כתב בה חוקה... גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה! מילא אומות העולם... אבל השטן!! איפה ראינו שהשטן מצער את עם ישראל ולועג על המצוות??!

למה לא כתוב חוקה בשבת?

כי בשביל מצוה שהיא יום מנוחה שבו אתה אוכל צולענט וגלידה, אין חשש של רפיון... יש הגיון במצוה הזו ואף אחד לא יבוז לזה. ומה עם בשר וחלב? יש במצוה הזו הגיון??!

אז מה קרה שדווקא פרה אדומה צריכה חיזוק?? הרי גם על בשר וחלב הגויים יכולים ללעוג... נכון, אבל על בשר וחלב היהודי בעצמו לא לועג. הוא מבין שכמו שאסור לאכול שרצים, אסור גם בשר בחלב. אולי זה מזיק לנשמה ואף לגוף... אין הגיון ברור, אבל במערכת של חוקים ומשפטים יש גם דברים שאין בהם הגיון... גם אם הגויים ילעגו... האמונה חזקה יותר מזה! אבל בפרה אדומה היהודי בעצמו, עמוק עמוק בתוך הלב שלו, לועג למצוה...

יושב לו שם יצר הרע ואומר לו: "תגיד, לא הגזמת? אתה לוקח פרה אדומה במיליוני דולרים שצורה אחת שחורה כן, אבל שתיים כבר לא! שורפים אותה, ורק האפר מטהר ממתים! המזה נעשה טמא, והניזה נעשה טהור! כשהשטן שבתוכך גם הוא לועג למצוה, אז יש חשש אמיתי שהלעג של הגויים ישפיע עליך... "ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך", מי שרוצה לעבוד את ה' בלי היסוסים ובלבולים... חייב ליחד את שני הלבבות שלו, גם את היצירה!"

מלגה לברית מילה

אפריון שלמה מעניקה לאברכים שולמדים יום שלם,

מלגה על סך 500 ש"ח לברית מילה ע"י המוחל

עמרם דהוקי 0548-488555

מלגה ע"ס 1,500 ₪ לברית בשבת

בשכונות בית וגן, קריית יובל והסביבה

עם מרן הגר"ש בעני זכיל

עם מרן רביי הגר"ש דורש שליט"א

עם מרן האב"ד הגר"ש שרנבן שליט"א

עם כ"ק האדמו"ר מסאטמאר שליט"א

עם מרן השפ"ק הגר"ש סלי שליט"א

עם מרן הרב"ד הגר"ש שרנא שליט"א

עם המוקבל הגר"ש רבינובז שליט"א

עם הגר"ש מוצאמי שליט"א

עם הגר"ש שכנא שליט"א

עם המוקבל הגר"ש בצני שליט"א

עם האדמו"ר הגר"ש אבן צור שליט"א

עם הדיין מפרת שליט"א

עם המוקבל הגר"ש ישיבא שליט"א

עם המוקבל הגר"ש עיס שליט"א

עם הגר"ש כרין שליט"א

עם הגר"ש ברד שליט"א

עם הדיין מרענא שליט"א

נא לא לקרוא בשעת התפילה

העלון טעון גניזה